

Núm. de causa: 6000091/2015
Núm. de rotlle: TSJP-0000005/2018

SENTÈNCIA 19-2018

PARTS:

Recurrent: Sr. P.J.S.
Advocat: Sra. V.D.M.

Recorregut: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, dinou de març del dos mil divuit.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 24 de novembre del 2017 dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida pels delictes major continuat d'amenaques condicionals de mort amb l'agreujant de ser el subjecte passiu autoritat o funcionari i la infracció comesa per raó o en acció de l'exercici del seu càrrec i menor continuat d'injúries greus a una autoritat o funcionari per raó o en execució de l'exercici del seu càrrec, els components de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent la **M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència de data 24 de novembre del 2017 amb la següent part dispositiva:

“DECIDIM:

Condemnar P.J.S. com autor responsable penal del delictes major continuat d'amenaques condicionals de mort amb l'agreujant de ser el subjecte passiu autoritat o funcionari i la infracció comesa per raó o en acció de l'exercici del seu càrrec, i del delictes menor continuat d'injúries greus a una autoritat o funcionari per raó o en execució de l'exercici del seu càrrec, a la pena única de DIVUIT (18) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL QUALIFICADA a seguir tractament mèdic psicològic durant el termini de dos anys i a la prohibició d'entrar en contacte amb els perjudicats D.M.R., R.A.A., A.S.F. i L.B.I., pel mateix termini, fixant el termini de suspensió de la condemna en quatre anys i el pagament de les despeses processals causades.”

II.- RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: *“SÓN FETS PROVATS: El dia 17 de març del 2014, el processat P.J.S., nascut el dia 00 de febrer de 1964, de nacionalitat francesa i amb antecedents penals, es posà en contacte telefònic amb la Secretària Judicial de la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia, Sra. L.B.I., als efectes d'informar-se de l'estat i tramitació de les actuacions de la causa número TSJC-129/12 (M-0021-1/2010) que afectaven la guarda i custòdia del seu fill menor E.S.C., fent-li avinent la senyora secretària que en data propera, entre el 20 i 24 del mateix mes, li seria notificada la resolució del recurs d'apel·lació per ell formulat contra la decisió del Batlle d'instància Sr. D.M.R. de data 18 de març del 2013, reaccionant nerviosament l'acusat que començà criticant les institucions del Principat i en especial la justícia andorrana per tot seguit i ja amb un to de veu exaltat i amenaçant manifestà "si la justice ne me donne pas raison c'est moi qui fera la loi comme en Syrie et on y perdra tous" i que el primer seria "l'infâme de D.M.R."; que acte seguit va dir "toutes les personnes qui ne soient pas justes ne doivent pas exister et je ferais la loi", reiterant que el primer seria el Sr. D.M.R., dient "même s'il doit y rester avec" que les persones com aquell "s'han de cremar", "que és un mafiós" i que per ell Auchwitz no era "un châtiment assez fort", insistint en que si la resolució no li era favorable faria "péter ce pays".*

Consta en autes que l'acusat i la Sra. M.C.R. signaren en data 27 d'octubre del 2008 un Conveni regulador de mesures paterno filials on s'atribuïa la guarda i custòdia del menor, fill comú d'ambdós, al seu pare Sr. P.J.S., conveni que fou homologat per sentència de data 2 d'abril del 2009.

No obstant, arran de la nota informativa emesa pel Secretari d'Estat de Salut i Treball de data 20 de maig del 2010 derivada de l'informe evacuat per la Comissió tècnica d'Atenció al menor i relativa a la situació de risc del menor E.S.C. s'incoaren les actuacions de Jurisdicció de Menors núm. M0021-1/2010 on el Batlle encarregat, Sr. D.M.R., decidí per resolució de data 18 de març del 2013 (i que va ser objecte d'apel·lació per davant de la sala civil del Tribunal Superior de Justícia ja esmentat) "retirar el menor E.S.C. del seu progenitor Sr. P.J.S. i confiar-lo a la seva progenitora Sra. M.C.R., atribuint per tant a aquesta darrera la seva guarda i custòdia, havent d'efectuar els Serveis Socials el seguiment escaient, tot establint el pla de treball que correspongui i informant-se a aquesta batllia regularment.(...).

Segons consta a l'informe obrant en autes i elaborat per les Sres. R.A.A. i A.S.F., respectivament, Psicòloga i Treballadora Social de l'Equip Especialitzat de protecció a la Infància amb el vist i plau de R.M.R., Cap de l'Àrea d'Atenció Social a la Infància i Família del Ministeri de Salut i Benestar i quin contingut ha estat ratificat en sengles diligències practicades en data 17 de juny del 2014, s'haurien produït varis incidents amb el processat P.J.S. quan van haver d'intervenir als efectes de fixar un règim de visites supervisat de la part del pare, el processat P.J.S., envers el seu fill menor E.S.C. i aquest va verbalitzar el seu rebuig en diverses ocasions de forma totalment inapropiada.

Així ja en el seu primer informe de data 28 de març del 2013 on exposaven el desenvolupament de la primera visita paterno filial i en el decurs de la qual el processat insistia en el seu desacord amb el canvi de guarda i custòdia, aquest va manifestar que ja sabia qui hi havia al darrera de tot; que darrera l'Honorable Batlle D.M.R., hi havia la mateixa màfia que va fer-li perdre el contacte amb els seus altres dos fills i que les darreres decisions tècniques provenien de l'amistat que unia els professionals socials amb la psicòloga que va realitzar l'informe pericial Sra. B.S.S., que en tot moment, el processat P.J.S. va proferir expressions com "això amb diners s'arregla, no tinc res a perdre", "em voleu matar" i "jo no són agressiu però podria haver anat a la Sra. B.S.S. i ..."

Que en una altra de les visites supervisades, en el decurs del mes de maig del 2013, el processat P.J.S. va desqualificar les professionals del Servei Social R.A.A. i A.S.F., dient, entre altres, "ets un cavall", "anireu a la presó", "estic cavant el hoyo", "teniu un 52 de capacitat"; tanmateix manifestà que trametria tota la documentació al Ministeri de Defensa francès i acabarien tots a la presó inclòs el Batlle Sr. D.M.R.

Que així mateix, en la visita del dia 24 d'abril del 2013, el processat P.J.S. va dir al seu fill que "quan aquestes diguin la veritat tornaràs a casa", dirigint-se a R.A.A. dient-li "gràcies pel teu informe. Ja l'he vist. Puc perdonar però no oblidó", "ja pots trucar a la policia, no tinc por que faràs? Que faràs tu i el D.M.R.?".

Que en la visita supervisada del dia 22 de maig del 2013, la psicòloga Sra. R.A.A. li recomanà al processat de reconduir l'actitud envers el menor E.S.C. doncs del contrari s'hauria d'aturar la mateixa i llavors aquest li contestà "tu calla que no estic parlant amb tu, ets una estúpida"; que en el decurs de la conversa aquest li referí "tallaré el coll a qui s'interposi a estar amb el meu fill, vols que parlem de karate? A mi això m'interessa"; que el processat també va dir "d'un burro tampoc en farem un cavall".

Que una altra visita supervisada pels professionals del Servei Social en el decurs del mes de maig del 2013, en presència de R.A.A. i A.S.F., el processat P.J.S. es mostrà indignat dient que no les suportava i que ningú li prohibiria de veure el seu fill; que en ser requerit per les professionals que en aquest estat no podria veure el seu fill que es trobava en una sala pròxima, el processat P.J.S. s'aixecà, dirigint-se cap a la porta, moment en que la Treballadora Social A.S.F. també s'aixecà per evitar que anés a la sala infantil sent llavors quan el processat l'agafà pels braços fent un gest que provocà que aquesta es cobrís la cara per evitar ser agredida per ell."

III.- RESULTANT: que contra l'esmentada sentència interposa recurs d'apel·lació la defensa del Sr. P.J.S., sol·licitant la revocació d'aquesta en el sentit d'absoldre l'encausat dels delictes pels quals ha estat condemnat en la instància i, subsidiàriament, revocant la pena condicional qualificada que li ha estat imposada.

Observa que:

- no hi ha elements suficients en autes per procedir a la condemna del seu defensat per ambdós delictes;

- la pena imposada és del tot desproporcionada compte tingut que els fets jutjats es produïren l'any 2013, que des de llavors no s'ha produït cap altre incident i que el seu defensat no té cap alteració psiquiàtrica aguda ni es pot considerar una persona perillosa.

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs posant de relleu que de la prova practicada i degudament valorada pel Tribunal de Corts han restat degudament acreditats els fets pels quals fou condemnat l'avui recurrent, malgrat la valoració de la prova efectuada no pugui ser compartida pel mateix. D'altra banda, considera que la pena imposada s'ha de confirmar per esser ajustada als marges legals, proporcionada a les circumstàncies personals del condemnat i de producció dels fets i per donar satisfacció als principis generals de repressió i prevenció de les penes.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que la representació lletrada de P.J.S. impugna la condemna per un delict major continuat d'amenaques condicionals de mort tipificat a l'article 140.2 del Codi Penal i al·lega l'error en la valoració de les proves en les que la sentència fonamenta la condemna, en concret de les declaracions de les testimonis Sra. L.B.I., R.A.A. i A.S.F., en considerar que de les seves declaracions no es pot concloure que el Sr. P.J.S. proferís amenaces.

La impugnació no pot ser estimada.

A l'acte del judici van declarar les Sres. L.B.I., R.A.A. i A.S.F. i van ratificar les expressions que el recurrent proferí davant d'elles i que consten al relat fàctic de la sentència. Dites expressions tenen un clar contingut intimidador, en anunciar un mal greu per la vida, en concret del Batlle Sr. D.M.R., per haver atribuït a la mare la custòdia del seu fill, la qual fins a aquell moment tenia el Sr. P.J.S., i contra les professionals de l'Equip especialitzat de protecció a la infància, per la seva intervenció en la relació del recurrent amb el seu fill.

En relació a la conversa amb la secretària judicial de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, la Sra. L.B.I., es qüestiona la seva credibilitat ja que s'al·lega que en cap cas es van proferir amenaces contra cap persona en concret, però el Tribunal de Corts va atorgar plena credibilitat a la testimoni i no consta l'existència de cap motiu pel qual la Sra. L.B.I., a diferència del Sr. P.J.S. i de la seva esposa, el volgués incriminar falsament.

El fet de que les amenaces fossin proferides contra el Batlle. Sr. D.M.R. fora de la seva presència no treu il·licitud al fet, perquè l'important és que arribin al coneixement de la persona amenaçada i per això és suficient que es facin davant d'una persona que les pugui transmetre a l'interessat, i és evident que la Sra. L.B.I., per la seva condició de secretària judicial, davant del temor de que es poguessin dur a terme, les posaria en coneixement de la persona afectada.

Així mateix, el que les Sres. R.A.A. i A.S.F. no denunciessin immediatament els fets o la Sra. R.A.A. manifestés que no va pensar que el recurrent li pogués tallar el coll no són obstacles per a l'existència del delict, perquè per la seva constitució no és exigible l'efectiva producció de la pertorbació anímica que l'autor persegueix, de manera que és suficient que les expressions utilitzades siguin aptes o idònies per sí mateixes per a atemorir a la víctima, sense que sigui necessari que la intimidació s'hagués produït efectivament. Això és lògic perquè el delict no es pot constituir en funció de l'impacte que l'amenaça hagi pogut produir en l'amenaçat, ja que la variabilitat de reaccions no és abastable pel dret i no es pot deixar en mans de la víctima la decisió del precepte penal aplicable.

En qualsevol cas, la Sra. R.A.A. va dir que el coll no pensà que li podia tallar, però també va expressar el seu temor pel què pogués passar si el trobava pel carrer, segons consta a l'acte del judici.

Finalment, és cert que l'episodi que es relata a l'últim paràgraf dels fets provats no descriu cap agressió del Sr. P.J.S. a la Sra. A.S.F. però sí que descriu el temor que va tenir aquesta de ser agredida per aquell quan la va agafar pels braços, posant de relleu l'estat d'atemoriment que va provocar per la seva conducta.

Les circumstàncies personals del recurrent no només no justifiquen la seva conducta, sinó que donen més versemblança a les amenaces, perquè la creença del Sr. P.J.S. de que havia estat privat injustament de la custòdia del seu fill i se l'impedia relacionar-se amb ell de forma també injusta constituïa un motiu per a tractar d'eliminar els obstacles que s'interposaven entre ell i el seu fill.

La impugnació, pel que s'ha exposat, es desestima.

II.- CONSIDERANT: que la comissió del delictes menor d'injúries greus va resultar correctament acreditada per les declaracions de les testimonis, quina credibilitat no hi ha motius per qüestionar-la.

Les paraules i expressions dirigides pel recurrent al Batlle Sr. D.M.R. –infame i mafiós– i a les Sres. R.A.A. i A.S.F. –*“ets un cavall”, “teniu un 52 de capacitat”, “ets una estúpida”* i *“d'un burro tampoc farem un cavall”*– són injurioses perquè constitueixen un menyspreu cap a la persona a qui van dirigides, en atribuir-les uns qualificatius sobre la seva capacitat moral i intel·lectual clarament ofensius i dels que es dedueix de forma inequívoca la seva intenció d'ofendre i ferir la seva dignitat, crèdit i el respecte que es mereixen com a persones.

III.- CONSIDERANT: que s'impugna, per últim, la condició imposada a la suspensió de seguir tractament amb uns arguments que no poden ser atesos.

És cert que la conducta del recurrent s'emmarca dintre d'un context molt determinat en relació a la custòdia del seu fill, que ha transcorregut molt temps i que no pateix cap patologia psiquiàtrica.

Però, segons van informar els pèrits, el Sr. P.J.S. té una personalitat impulsiva, trets psicopàtics, problemes d'afectivitat i dificultats per controlar i gestionar les seves emocions, el que fa que el tractament psicològic imposat com a condició a la suspensió sigui procedent i proporcionat per a intentar ajudar-li a gestionar les seves emocions ja que precisament els fets delictius han estat provocats pel seu descontrol emocional.

IV.- CONSIDERANT: que la sentència recorreguda ha de ser confirmada, amb la imposició de les costes processals causades al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Desestimar el recurs formulat per la representació lletrada del Sr. P.J.S.

2.- Confirmar la sentència de 24 de novembre del 2017 dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència.

3.- Condemnar el recurrent al pagament de les despeses processals causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.